Analize și opinii

Dan Diaconu: Cărui spațiu geopolitic aparține România?

Acum 24 minutes 20 Vizualizari 8 Timp de citire

Iată un subiect asupra căruia fiecare are o părere. Un subiect care pare simplu, dar se dovedește suficient de complicat pentru a stârni controverse majore. Și nu doar între noi, ci și între cei din afara țării. Culmea, adevărul îl putem întrezări doar în aceste controverse și, cunoscându-l, vom înțelege esența noastră.

Întrebarea se pune absolut simplu în termenii de azi: suntem mai degrabă estici sau vestici, orientali sau occidentali? Sunt o grămadă de idioți care susțin occidentalismul nostru. O prostie mai mare nici că există! N-ai totuși cum să nu știi că „*marea separare geografică*” se face hăt, la Viena, nu aici. Însă granița fizică nu este, sub nicio formă, o garanție a apartenenței noastre la lumea estică. Avem atâtea episoade în istorie care contrazic o astfel de ipoteză încât nu are sens să mergem pe „*ipoteza orientală*”.

Singura constantă pe o avem în istorie este cea a refuzului. Statele române au refuzat atât Occidentul cât și Orientul în toată istoria lor. E drept că părți din România au fost sub ocupație. Transilvania, de exemplu, nu are istorie proprie, iar istoria românilor de acolo este o lungă istorie de iobăgie și lipsă de drepturi. Când îi aud pe unii ardeleni preamărindu-și statutul istoric mă apucă durerea de cap. Cum să fii mândru că ai fost rob? Însă,

vă rog să rețineți că acea ocupație a consfințit în capul robilor de-atunci și, automat, prin moștenire, a urmașilor lor, ideea apartenenței noastre la Occident. De partea cealaltă, teritoriul dintre Prut și Nistru s-a aflat

Transilvaniei, din robie! Ceea ce trebuie înțeles este că idealizarea perioadelor noastre de sclavie sunt cele care ne joacă feste în modul categoric în care ne definim ca fiind parte a unora sau a altora.

Ceea ce știm cert este că întreg teritoriul românesc s-a aflat permanent la confluența intereselor geopolitice. În esență a fost vorba întotdeauna de o luptă Est-Vest care și-a avut aici „aria de delimitare".

Privind istoria ultimei sute de ani, observăm o repetiție ciudată. Am fost sub influența Occidentului și nu ne-a mers bine. Apoi am intrat sub influență a estului comunist și, din nou, nu ne-a fost bine. Acum am reintrat sub influența Occidentului și observăm repetarea acelorași evenimente nefaste: conducători trădători, corupție generalizată, propagandă dezaxată, toate având ca efect o întârziere a dezvoltării, o politică dezastruoasă de auto-sabotare. Ce-i cu noi?

O ipoteză interesantă în ceea ce privește opoziția celei mai mari părți a românilor la Europa și Occident mi-a servit-o un erudit singuratic cu care am plăcerea să mai schimb idei. Spunea el că românii, în esență, urăsc Europa deoarece Europa de azi este moștenitoarea spațiului ideologic al URSS-ului, iar românii care mai sunt români simt asta și o resping instinctual.

Recunosc, ipoteza m-a surprins și, în mare, se bazează pe observații cât se poate de corecte. Simplul fapt că odraslele celor care au demolat România de pe tancurile sovietice sunt cei care dictează acum ideologic destinul României e de-a dreptul șocant. Aveți idee cine erau acei ideologi sosiți pe tancurile Moscovei? Hai să-i luăm puțin la puricat într-o scurtă paranteză.

Tartorele principal era **Valter Roman**, a cărui odraslă a fost primul premier al României. Credeți că întâmplător? Să nu uitați că omul Anei Pauker, **Mihai Șora**, a făcut parte din Guvernul Roman! Un altul dintre cei de tristă amintire era **Leonte Tismăneanu**(**Tisminețki** pe numele său real), o jigodie împuțită care, anterior venirii în România, a lucrat la Radio Moscova. Rolul său de activist și ideolog de prim rang al Partidului Comunist Român a fost cauza numeroaselor crime abominabile petrecute în gulagul stalinist de pe teritoriul României. Fiul său, limbricul **Vladimir Tismăneanu**, se ocupă tot de ideologie, de data aceasta de la Washington. **Mihai Roller**(al cărui nume la naștere a fost **Shapse Ikhiel Mekhiel**), o nulitate absolută, ajuns șef al Academiei Române și a distrus cel puțin o generație cu manualele sale aberante de istorie. Din fericire pentru noi, ăsta nu are un urmaș, că mare jale ar fi fost! Un caz interesant însă este cel al ideologului **Radu Florian**, instalat și el de către sovietici la Facultatea de Filosofie a Universității București. Ce e interesant la acest individ? Păi el era fiul filosofului **Mircea Florian**, cel care în perioada de ascensiune a odraslei sale era … la Aiud, unde executa o pedeapsă de 5 ani pentru „*activitate dușmănoasă față de regimul democrat popular*". Cazul, în sine, este interesant din două privințe. Puțini știu că Mircea Florian s-a opus pe față trăirismului lui Nae Ionescu, direcție îmbrățișată de numeroși factori de decizie ai vremii. Culmea, nu legionarii l-au băgat în pușcărie pe Mircea Florian, ci tocmai comuniștii odraslei sale care a rămas nemișcată la Facultatea de Filosofie. Iar fiul lui **Radu Florian** este ideologul **Alexandru Florian**, de la Institutul Elie Wiesel.

Închidem aici paranteza pentru a reveni la ipoteza amicului meu. Văzând atâtea similarități începi să înțelegi că, într-adevăr, Vestul actual în general și Europa în special par a fi moștenitorii URSS-ului. Însă nu sunt de

Grupul de la Frankfurt a dezvoltat un alt fel de marxism, ceva mai pur decât cel de la Moscova acelor ani. La fel și jigodiile de la Tavistock Institute, și-au dezvoltat direcțiile de influențare independent. Și uite-așa, din colaborarea grupului ideologic de la Frankfurt cu cel de influențare – Tavistock – a rezultat nebunia pe care o vedem azi în Occident. Însă, trebuie să înțelegem, că marxismul occidental actual este unul dezvoltat independent și având caracteristici clar occidentale.

În lumea estică marxismul a tins să se adapteze lumii respective. După cum observăm în China marxismul a virat-o spre confucianism, în Rusia s-a produs fără sincope transformarea spre panslavismul ortodox(cu toate că formula de adresare a rămas *Tovarășe!*) , în timp ce-n România lui Ceaușescu, spre disperarea bolșevicilor de-aici, a dat-o spre un naționalism tradițional. Culmea, doar în Occident s-a produs o mutație marxistă fundamentală, în care, pașnic, se instaurează treptat și sigur un marxism pur. Deznaționalizarea și internaționalizarea sunt aplicarea practică a internaționalismului socialist, tot ceea ce înseamnă curcubeul și LGBTXYZK… e dezvoltarea marxistă în domeniul moravurilor – pe care am văzut-o inclusiv în perioada de început a URSS-ului – iar comunizare forțată prin politici aberante de mediu(gen „orașul de 15 minute") reprezintă aplicarea practică a marximului cel mai pur.

În cheia aceasta înțelegem și motivele pentru care odraslele bolșevicilor de atunci au „prins tracțiune" în fața noilor idei, adaptându-se din mers. E simplu, e ideologia în care au fost inițiați de mici, căreia i s-a adăugat poleiala de marketing în care Occidentul a fost mereu specialist. În plus, au fost eliminate disonanțele care veneau din Est, rezultând o formă mai pură de marxism.

Însă, tot ocolul făcut nu ne rezolvă dilema, anume răspunsul la întrebarea din titlu. De ce spațiu geopolitic aparține România? A avut însă și ocolișul meritul său deoarece trebuie să înțelegem că, în ciuda apropierii românilor de azi de spațiul estic, această apropiere sau dorință este dată de faptul că ne aflăm sub ocupație occidentală, iar românul, instinctiv, caută o metodă să scape. *„Ăștia ne sufocă, poate e mai bine cu ceilalți!"* – cam așa funcționează schema de gândire/supraviețuire a românului ajuns la disperare. Însă, v-o spun clar, răspunsul nu se află acolo.

În realitate, **România este un spațiu geopolitic în sine**, chestiune pe care ori nu o înțelegem, ori ne-o inhibăm programatic. Singura paradigmă în care România se dezvoltă este cea în care are frâiele în propriile mâini. De fiecare dată când îmi expun ideea se găsesc indivizi care-mi dau replica: „*Poate că ai dreptate, dar cu cine să faci asta? Nu vezi ce neterminați avem în politică?*". În mod evident n-au dreptate. Politicienii sunt atât de proști deoarece sunt marionete, iar o marionetă umană o selectezi dintre cei mai proști, nu dintre cei inteligenți. Așadar, **dezastrul din zona conducerii României este cauzat de statutul de țară aflată sub ocupație**. Tocmai lipsa unei independențe reale este cea care generează fenomenul jegurilor ajunse la butoane.

Recucerirea țării de către români, câștigarea independenței reale și impunerea spațiului geopolitic autohton sunt singurele elemente care ne pot salva ca națiune. Trebuie să privim în istorie și să înțelegem că au fost

mai multe intuiții asupra necesității impunerii unui spațiu geopolitic autohton, dar care au eșuat tocmai din cauză că au sfârșit la remorca unora sau a altora. Culmea, o asemenea construcție ar contribui fundamental

se confruntă că echilibrul se menține.

Trebuie să înțelegem odată pentru totdeauna: **nu aparținem nici Vestului și nici Estului**! Fiecare dintre cele două apartenențe ne știrbește personalitatea și ne face să vrem să mergem în direcția opusă. Singurul model fiabil pentru noi a fost cel al Daciei și pe acela trebuie să-l înțelegem și să-l urmăm. Însă fără episodul care a condus la cucerirea noastră de către romani.

Istoria are suficiente lecții. Trebuie doar să le înțelegem și să tragem concluziile care se impun.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: https://trenduri.blogspot.com/

Despre autor

editor